

(๒๓)

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ๑๐/๒๕๖๒

วันที่ ๒๐ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง
นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คณะกรรมการการเลือกตั้งขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ ว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) หรือไม่

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง ส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสี่ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ดังนี้

เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๒ ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒ มีประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง และสถานที่ที่พรรคการเมืองจะส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป ในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และกำหนดให้พรรคการเมืองที่ประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อให้ยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

- ๒ -

แบบบัญชีรายชื่อต่อผู้ร้องตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถึงวันศุกร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งพรรคอนาคตใหม่ได้ยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อต่อผู้ร้องในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งมีรายชื่อของผู้ถูกร้องอยู่ในลำดับที่ ๑ ต่อมาวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้ประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่

ผู้ร้องพิจารณาหลักฐานแล้วเห็นว่า บริษัท โซลิต มีเดีย (ประเทศไทย) จำกัด ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ ซึ่งต่อมาได้จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๕๕ โดยมีวัตถุประสงค์ตามหนังสือบริคณห์สนธิว่าเป็นผู้ประกอบการหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนใด ๆ ซึ่งตามแบบนำเสนอส่งงบการเงิน (แบบ ส.บช. ๓) ที่ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ระบุว่าบริษัทมีรายได้จากการขายนิตยสาร และการให้บริการโฆษณา / รายได้อื่น ซึ่งถือว่าเป็นการประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้ส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทดังกล่าว จำนวน ๖๗๕,๐๐๐ หุ้น เลขหมายของหุ้น ตั้งแต่หมายเลข ๑๓๕๐๐๐๑ ถึงหมายเลข ๒๐๒๕๐๐๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อยมา จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้ออนหุ้นหมายเลขดังกล่าวให้แก่นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกร้องยังคงเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ซึ่งประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ ในวันสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ วินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) และให้ส่งเรื่องมายังศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยดังนี้

๑. ให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓)

๒. มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง

๓. มีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการใด ๆ เป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๑

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้องไว้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ หรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสี่ ประกอบ มาตรา ๑๐๑ (๖) และมาตรา ๙๘ (๓) บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง มีอำนาจส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใดคนหนึ่งมีเหตุสิ้นสุดลง เพราะมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่าผู้ร้องมีมติให้ส่งเรื่องมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ เนื่องจากผู้ร้องเห็นว่าผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด อยู่ในวันที่สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) และผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญแล้ว กรณีจึงเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๕) ที่ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับไว้พิจารณาได้ จึงมีคำสั่งรับคำร้องไว้วินิจฉัย และให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

สำหรับคำขอของผู้ร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องแล้ว เห็นว่า คดีนี้ผู้ร้องได้ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง และปรากฏข้อมูลจากเอกสารประกอบคำร้องว่าตลอดระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นในบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ทุกครั้งจะส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ระบุวันประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นพร้อมมีหนังสือนำเสนอ นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครในเวลาใกล้เคียงกัน ซึ่งแตกต่างจากการเปลี่ยนแปลงผู้ถือหุ้นในคดีนี้ตามเอกสารประกอบคำร้องไม่ปรากฏว่ามีการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น จึงปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่า

ผู้ถูกร้องมีกรณีตามที่ถูกร้อง ประกอบกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องอาจก่อให้เกิดปัญหาข้อกฎหมาย และการคัดค้านโต้แย้งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานสำคัญของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ จึงสั่งให้ ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย นับแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และมีหนังสือแจ้งให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรทราบ

ส่วนคำขอของผู้ร้องที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัย ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๑ นั้น เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง แล้ว จึงยังไม่มีเหตุจำเป็นที่จะกำหนดมาตรการหรือวิธีการ ค้ำครองชั่วคราวใด ๆ อีก

ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา พร้อมเอกสารประกอบต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ดังนี้

๑. ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้อง เนื่องจากมีข้อบกพร่องทั้งรูปแบบและขั้นตอนในสาระสำคัญ อย่างร้ายแรง กล่าวคือ ผู้ร้องมีอำนาจตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อก่อนวันเลือกตั้งเท่านั้นตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๑ ผู้ถูกร้องมีสถานภาพ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๐ การมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) ต้องเป็นกรณีที่ ปรากฏว่าผู้ถูกร้องเป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นมา นอกจากนี้ผู้ร้องตั้งข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิ สัมครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๒ (๓) ซึ่งหากผู้ถูกร้องเป็นบุคคลต้องห้ามดังกล่าวจริง ผู้ถูกร้องย่อมไม่ได้รับการประกาศรายชื่อเป็นผู้สมัคร รับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๑ แต่ในคดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าผู้ถูกร้องมีลักษณะต้องห้าม มิให้ใช้สิทธิสัมครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) การยื่นคำร้อง

- ๕ -

ดังกล่าวจึงเป็นการเปลี่ยนข้อหาและไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งคดีนี้ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งที่การแสวงหาข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จ โดยประธานกรรมการสืบสวนและไต่สวนของผู้ร้องได้มีหนังสือเรียกบุคคลไปให้ข้อเท็จจริงหลังจากที่ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญแล้ว จึงเป็นการฟ้องคดี โดยไม่สุจริตและกั่นแกล้งผู้ถูกร้องในทางการเมือง

๒. บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ไม่ได้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือเป็นสื่อมวลชน นับตั้งแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๙ โดยได้เลิกผลิตนิตยสาร Who? ยุบกองบรรณาธิการและเลิกจ้าง พนักงานทั้งหมดของบริษัทจำนวน ๑๔๕ คน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ และจัดแจ้ง การหยุดกิจการชั่วคราวต่อสำนักงานประกันสังคมเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ และไม่ได้กลับมา ผลิตอีกเลย ส่วนการผลิตนิตยสารรายเดือน JIBjib Magazine นั้น บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้ผลิตให้บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด สำหรับใช้เผยแพร่บนเครื่องบินของสายการบินนกแอร์ จึงต้องผลิตตามสัญญาถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อย่างไรก็ตาม บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด มิได้เป็นเจ้าของ JIBjib Magazine โดยผู้ที่เป็นเจ้าของนิตยสาร JIBjib Magazine ตลอดจน เครื่องหมายทางการค้าและชื่อทางการค้าซึ่งมีอำนาจกำหนดเนื้อหาและรูปแบบคือบริษัท สายการบิน นกแอร์ จำกัด ซึ่งสัญญาการตกลงผลิต JIBjib Magazine ไม่มีข้อตกลงให้บริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด ต้องชำระราคาการผลิตให้แก่บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด แต่ให้บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด มีสิทธิใช้พื้นที่โฆษณาได้จำนวน ๖ หน้า โดยไม่มีสิทธินำเนื้อหาในนิตยสารไปเผยแพร่หรือทำซ้ำหรือนำออกแจกจ่ายแก่บุคคลอื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท สายการบินนกแอร์ จำกัด ดังนั้น บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด จึงมิได้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือเป็นสื่อมวลชนใด ๆ

๓. ผู้ถูกร้องโอนหุ้นของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ให้แก่ผู้อื่น ตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ โดยข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

(๑) เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้โอนขายหุ้นจำนวน ๖๗๕,๐๐๐ หุ้น ให้แก่นางสมพร จรุงเรืองกิจ โดยทำเป็นหนังสือ ในราคาหุ้นละ ๑๐ บาท และมีการชำระเงินค่าหุ้น ด้วยเช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) จำนวน ๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท และจัดแจ้งการโอนหุ้น ลงในสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ในวันดังกล่าว จึงมีผลผูกพันต่อ

- ๖ -

บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด และบุคคลภายนอก ตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๙ วรรคสาม

(๒) เมื่อปลายปี ๒๕๖๑ บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้ปิดกิจการเพราะสภาพการณ์ของธุรกิจเปลี่ยนแปลงไป โดยทยอยปิดส่วนงานต่าง ๆ และเลิกจ้างพนักงานแทบทั้งหมดตามแผนเตรียมเลิกกิจการ แต่ยังคงติดตามหนี้ค้างชำระจึงยังมิได้ดำเนินการเลิกกิจการ ประกอบกับนายทวิ จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ หลานชายของนางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ประสงค์จะทำธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตหนังสือ และนางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ยังเห็นว่าบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด มีกระแสเงินสดอยู่กว่า ๑๑ ล้านบาทเศษ จึงโอนหุ้นให้นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ เพื่อให้เข้ามาดูแลกิจการ ต่อมา นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ เห็นว่าสภาพการณ์ธุรกิจเปลี่ยนแปลงไปและผู้บริโภคหันไปใช้บริการสิ่งพิมพ์ออนไลน์แทบทั้งสิ้น จำนวนเงินสดหมุนเวียนที่มีอยู่อาจไม่เพียงพอที่จะนำมาใช้หมุนเวียนกิจการอีกครั้ง จึงได้รายงานต่อนางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ เพื่อดำเนินการเลิกบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด

(๓) เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้จัดประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกร้องและนางรวิพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ ภริยาของผู้ถูกร้อง ไม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย เพราะไม่ใช่ผู้ถือหุ้นของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด แล้ว ในการประชุมดังกล่าวได้รับทราบว่ามีผู้ถือหุ้นที่ประสงค์จะโอนหุ้นให้แก่นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ คือ นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ นายปิติ จรุงสถิตพงศ์ นายอรรถ วงศ์งามนิจ นายณรงค์ศักดิ์ โอปิลันธน์ และนางกมลฉัตร จึงรุ่งเรืองกิจ ซึ่งต่อมาวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ บุคคลดังกล่าวได้มีการโอนหุ้นและในวันเดียวกันได้มีการแจ้งต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าซึ่งเป็นนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท และด้วยเหตุที่ในวันประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ มีผู้ถือหุ้นจำนวน ๑๐ คน แต่ในวันที่แจ้งต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท คือวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ มีผู้ถือหุ้นจำนวน ๕ คน การจดทะเบียนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) จึงไม่อาจอ้างอิงจำนวนผู้ถือหุ้นบริษัท ณ วันประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นได้และต้องจดทะเบียนว่าคัดมาจากสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒

ส่วนเหตุผลที่ไม่มีการจัดประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นก่อนที่ผู้ถูกร้องจะโอนหุ้นให้แก่นางสมพร จรุงเรืองกิจ นั้น เนื่องจากข้อบังคับบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขการโอนหุ้นว่า ต้องได้รับความยินยอมจากที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นก่อน นอกจากนี้ยังเป็นการโอนหุ้นให้แก่นางสมพร จรุงเรืองกิจ ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นเดิมของบริษัท มิใช่เป็นการโอนให้บุคคลภายนอกกรายใหม่เข้ามาเป็นผู้ถือหุ้น ดังเช่นที่ผ่านมา ส่วนการที่ไม่ได้มีการแจ้งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ทันทีดังที่เคยกระทำนั้น เนื่องจากบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด เลิกจ้างพนักงานทั้งหมดแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ จึงไม่มีพนักงานที่จะดำเนินการด้านเอกสาร

๔. สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) มิใช่หลักฐานแห่งการโอนหุ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๙ ผู้ร้องจึงไม่อาจนำสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) มาใช้เป็นพยานหลักฐานพิสูจน์ว่าผู้ถูกร้องโอนหุ้นหลังจากวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ อันเป็นวันสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อและสนับสนุนข้อกล่าวหาของผู้ร้องว่าผู้ถูกร้องเป็นผู้ไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเพราะเป็นผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือเป็นสื่อมวลชนได้

๕. สมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด ซึ่งบริษัทได้จัดทำขึ้นและเก็บรักษาไว้ ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๔๑ โดยได้รับการสันนิษฐานตามกฎหมายว่ามีความถูกต้องและแท้จริง ผู้ร้องไม่มีพยานหลักฐานหักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว ส่วนสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) มิใช่หลักฐานแห่งการโอนหุ้นและมิได้รับการสันนิษฐานตามกฎหมายว่ามีความถูกต้องและแท้จริง

ต่อมาศาลรัฐธรรมนูญมีหนังสือเรียกเอกสาร หลักฐาน หรือบุคคล สรุปรุได้ดังนี้

๑. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า มีหนังสือที่ พณ ๐๘๐๖.๐๖/๕๕๔๑ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๒ ส่งแบบตรวจสอบรายการในหนังสือรับรองของบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด รายละเอียด วัตถุประสงค์ และแบบนำส่งงบการเงิน (แบบ ส.บ.ช. ๓) รอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ของบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด ปรากฏว่าในรอบปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ บริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด มีรายได้จากการประกอบกิจการโฆษณา โดยในรอบปี ๒๕๕๙ และรอบปี ๒๕๖๐ มีรายได้จากการให้บริการโฆษณาร้อยละ ๑๐๐ ส่วนรอบปี ๒๕๖๑ มีรายได้จากการให้บริการโฆษณาร้อยละ ๙๘.๒๕ บริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด

- ๘ -

ได้จดทะเบียนเลิกบริษัท ซึ่งนายทะเบียนได้รับจดทะเบียนไว้แล้วเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ และขณะนี้ยังไม่ได้จดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชี

๒. สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งส่งสำเนาคำชี้แจงของผู้ถูกร้องต่อคณะกรรมการสืบสวนและไต่สวนของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ฉบับลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ และวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ สรุปคำชี้แจงได้ว่า ผู้ถูกร้องได้โอนหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ให้แก่นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ โดยเดินทางจากจังหวัดบุรีรัมย์กลับมาที่กรุงเทพมหานครด้วยรถยนต์ ปรากฏตามสำเนาใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรในข้อหาขับรถเร็วเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด จำนวน ๒ ใบ และหลักฐานการชำระค่าผ่านทางพิเศษด่านธัญบุรี ๑ (ขาเข้า) ในเวลา ๑๔.๕๗ นาฬิกา และผ่านด่านทับช้าง ๑ ในเวลา ๑๕.๑๔ นาฬิกา

๓. บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ส่งต้นฉบับเอกสาร ประกอบด้วยต้นขั้วใบหุ้นทั้งหมดของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ใบหุ้น สมุดทะเบียนผู้ถือหุ้น ข้อบังคับบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด เอกสารลายมือชื่อผู้เข้าประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ ต้นขั้วเช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาถนนบางนา - ตราด (เซ็นทรัลซิตี) สมุดเช็คเลขที่ H ๑๕๘๘๘๑๐ ของนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ที่เป็นสมุดเช็คส่งจ่ายค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องด้วยเช็คเลขที่ H ๑๑๓๐๙๙๕๙ โดยสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นปรากฏรายละเอียดการโอนหุ้นว่า ผู้ถูกร้องรับโอนหุ้นมาจากนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ จำนวน ๖๗๕,๐๐๐ หุ้น หมายเลขหุ้น ๑๓๕๐๐๐๑ ถึงหมายเลขหุ้น ๒๐๒๕๐๐๐ และผู้ถูกร้องโอนหุ้นเลขหมายดังกล่าวให้นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ โอนหุ้นเลขหมายดังกล่าวให้นายทวี จรุงสถิตพงศ์ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ และนายทวี จรุงสถิตพงศ์ โอนหุ้นเลขหมายดังกล่าวให้นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ส่วนข้อบังคับบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ระบุว่า “ข้อ ๔ การโอนหุ้นจะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน โดยมีพยานสองคนลงชื่อรับรอง และจะนำมาใช้แก่บริษัทหรือบุคคลภายนอกได้ต่อเมื่อบริษัทจดทะเบียนการโอนนั้นลงในทะเบียนผู้ถือหุ้นแล้ว”

๔. สำนักหอสมุดแห่งชาติ มีหนังสือที่ วธ ๐๔๒๕/๒๐๖๔ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ แจ้งผลการตรวจสอบข้อมูลว่าบริษัท โซลิต มีเดีย (ประเทศไทย) จำกัด ได้ยื่นจดทะเบียนการพิมพ์

- ๙ -

ตามพระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑ ตามเอกสารหนังสือสำคัญแสดงการ
จัดแจ้งการพิมพ์ เลขทะเบียนที่ สสช ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และเลขทะเบียนที่
สสช ๒๒๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และเอกสารประกอบแล้ว เห็นว่า
เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๗ วรรคสาม กำหนดให้มีการไต่สวนพยานบุคคลของศาล
รวม ๑๐ ปาก ได้แก่ นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ นายณัฐนนท์ อภินันท์ นายชัยสิทธิ์ กล้าหาญ
นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ นางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม นางสาวกานต์ฐิตา อ่วมงามขำ นางรวีพรรณ
จึงรุ่งเรืองกิจ นายปิติ จรุงสถิตพงศ์ นายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายพิพัฒน์พงษ์ รุจิตานนท์
โดยกำหนดนัดไต่สวนในวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ พยานของศาลทั้ง ๑๐ ปาก ได้เบิกความต่อ
ศาลรัฐธรรมนูญซึ่งสรุปคำเบิกความของพยานได้ดังนี้

๑. นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ เบิกความว่า ก่อนที่พยานจะเป็นนักการเมือง พยานได้ถือหุ้น
ของบริษัทต่าง ๆ ของครอบครัวมากกว่า ๓๐ บริษัท สำหรับบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด พยานถือหุ้น
มาประมาณ ๔ ถึง ๕ ปี ต่อมาเมื่อพยานจะทำงานด้านการเมืองจึงต้องบริหารจัดการระบบการถือหุ้น
ในบริษัทต่าง ๆ ของพยานและคนในครอบครัวใหม่ จึงมีการประชุมสมาชิกในครอบครัวหลายครั้ง
เพื่อปรึกษาเรื่องการจัดระบบการถือหุ้นในบริษัทต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมมีการถือหุ้นไขว้กันไปมาเป็นจำนวนมาก
และบริษัทโฮลดิ้ง (Holding Company) ไม่ได้ถือหุ้นในบริษัทลูกถึงร้อยละ ๑๐๐ เมื่อประชุมแล้ว
ได้ข้อตกลงว่าให้สมาชิกในครอบครัวถือหุ้นในบริษัทโฮลดิ้ง และให้บริษัทโฮลดิ้งถือหุ้นในบริษัทลูก
ร้อยละ ๑๐๐ และให้บริษัทลูกถือหุ้นในบริษัทหลานร้อยละ ๑๐๐ เพื่อให้พยานถือหุ้นในบริษัทโฮลดิ้ง
เพียงบริษัทเดียว จึงจะสะดวกต่อการรายงานทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พยานจึงต้อง
โอนหุ้นในหลายบริษัทออกไป รวมถึงบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ด้วย โดยได้โอนหุ้นบริษัท วี-ลัค
มีเดีย จำกัด ให้นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ตามตราสารการโอนหุ้น
(เอกสารหมายเลข ๓ ๒๖/๒) ซึ่งพยานยืนยันว่า ในวันดังกล่าวพยานปฏิบัติภารกิจที่อำเภอสตึก จังหวัด
บุรีรัมย์ในช่วงเช้า และเดินทางกลับกรุงเทพมหานคร โดยใช้รถยนต์ส่วนบุคคล หมายเลขทะเบียน
๗ กภ ๘๘๓๙ กรุงเทพมหานคร เป็นพาหนะในการเดินทาง โดยมีนายชัยสิทธิ์ กล้าหาญ พนักงาน

- ๑๐ -

ขับรถประจำตัวเป็นผู้ขับรถ โดยเดินทางออกจากจังหวัดบุรีรัมย์เมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ นาฬิกา และ ยืนยันเอกสารหลักฐานที่มีการออกไปส่งเนื่องจากขับรถเร็วเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด จุดแรก อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อเวลา ๑๑.๔๑ นาฬิกา และจุดที่สอง อำเภอกลองหลวง จังหวัด ปทุมธานี เมื่อเวลา ๑๔.๔๕ นาฬิกา และเบิกความเพิ่มเติมว่าพยานเดินทางถึงบ้านพักที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ในเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา และเข้าพักผ่อน ต่อจากนั้น พยานได้ดำเนินการ โอนหุ้นในเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา โดยมีนายณัฐนนท์ อภินันท์ เป็นนายความผู้จัดทำตราสาร การโอนหุ้น นางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม และนางสาวกานต์ฐิตา อ่วมงามขำ เป็นพยานลงลายมือชื่อ ในตราสารโอนหุ้น นางสาวสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ได้ชำระราคาหุ้นด้วยเช็ค และพยานมอบเช็คดังกล่าว ให้นางรวีพรรณ จรุงรุ่งเรืองกิจ ภริยาเป็นผู้เก็บเช็คดังกล่าวไว้ โดยพยานไม่ได้ติดตามว่าจะมีการนำเช็ค ไปเรียกเก็บเงินเมื่อใด

๒. นายณัฐนนท์ อภินันท์ เบิกความว่า พยานเป็นนายความของพรรคอนาคตใหม่ ซึ่งมี ผู้ถูกร้องเป็นหัวหน้าพรรค พยานเป็นผู้จัดทำตราสารโอนหุ้นของผู้ถูกร้องให้แก่นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ โดยได้รับข้อมูลที่จะใช้ในการจัดทำตราสารโอนหุ้นล่วงหน้าประมาณหนึ่งสัปดาห์จากนายพุฒิพงศ์ พงศ์อเนกุล ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายของพรรคอนาคตใหม่ พยานไม่ได้รับข้อมูลจากผู้ถูกร้องโดยตรง เวลานั้นในการทำนิติกรรมคือเวลาประมาณ ๑๘.๐๐ นาฬิกา แต่พยานไปถึงบ้านของผู้ถูกร้องเวลา ประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา เพื่อจัดเตรียมเอกสาร โดยพบภริยาของผู้ถูกร้อง ต่อมาในเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา ได้พบนางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม และนางสาวกานต์ฐิตา อ่วมงามขำ ซึ่งมาถึง บ้านของผู้ถูกร้องในเวลาใกล้เคียงกับนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ และมีการลงนามในตราสารโอนหุ้นในเวลา ประมาณ ๑๘.๐๐ นาฬิกา โดยมีการชำระราคาหุ้นด้วยเช็คซึ่งนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ เป็นผู้จัดเตรียมมา

๓. นายชัยสิทธิ์ กล้าหาญ เบิกความว่า พยานทำงานเป็นพนักงานขับรถประจำตัวผู้ถูกร้อง เป็นเวลาสองปี เนื่องจากในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ตามกำหนดการผู้ถูกร้องมีกิจกรรมการปราศรัย ที่อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เวลาประมาณ ๐๙.๐๐ นาฬิกา พยานได้ขับรถยนต์ยี่ห้อฮอนด้า สีขาว หมายเลขทะเบียน ๗ กก ๘๘๓๙ กรุงเทพมหานคร ออกเดินทางจากกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๒ ไปจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อรอรับผู้ถูกร้องที่สนามบินจังหวัดอุบลราชธานี และ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องมีกำหนดการเสร็จภารกิจในเวลาไม่เกิน ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- ๑๑ -

ซึ่งตามแผนการเดินทางผู้ถูกร้องต้องไปที่สนามบินอุบลราชธานีเพื่อโดยสารเครื่องบินกลับกรุงเทพมหานคร เนื่องจากตัวเครื่องบินจากสนามบินจังหวัดบุรีรัมย์เต็ม พยานเห็นว่าการเดินทางจากอำเภอสตึกไปจังหวัดอุบลราชธานีต้องใช้เวลาประมาณสามชั่วโมง แต่หากขั้บรถยนต์จากอำเภอสตึกถึงกรุงเทพมหานคร พยานใช้เวลาไม่เกินสี่ชั่วโมง จึงเสนอให้ผู้ถูกร้องเดินทางกลับกรุงเทพมหานครโดยรถยนต์ ในวันนั้น พยานและผู้ถูกร้องได้ออกเดินทางจากอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เมื่อเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ นาฬิกา และถูกเจ้าพนักงานจราจรออกไปสั่งฐานขั้บรถเร็วเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดสองครั้ง คือ ที่อำเภอ นางรอง (เอกสารหมาย ถ ๕๖/๑ ถึง ถ ๕๖/๒) และที่อำเภอคลองหลวง (เอกสารหมาย ถ ๕๗/๑ ถึง ถ ๕๗/๒) พยานขั้บรถผ่านด่านธัญบุรี ๑ (ขาเข้า) เมื่อเวลา ๑๔.๕๗ นาฬิกา และผ่านด่านทับช้าง ๑ เมื่อเวลา ๑๕.๑๔ นาฬิกา ปรากฏตามรายงานข้อมูลการใช้บัตรของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (เอกสารหมาย ถ ๕๘) และถึงบ้านของผู้ถูกร้องที่เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ไม่น่าเกินเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา และพยานได้พบเห็นรถยนต์ ยี่ห้อนิสสัน สีบรอนซ์เงิน แต่ไม่ทราบว่าเป็นรถยนต์ของผู้ใด

๔. นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ เบิกความว่า เมื่อปี ๒๕๕๑ พยานกับทีมงานได้ร่วมกันก่อตั้ง บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด โดยให้ทีมงานเป็นผู้บริหาร ผลประกอบการขาดทุนมาโดยตลอด จนกระทั่งในปี ๒๕๕๓ นางรวีพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ เข้ามาเป็นผู้บริหารจึงมีกำไร ในปี ๒๕๕๘ พยานจึงซื้อหุ้นจากทีมงานทั้งหมดแล้วขายให้บุตรและหลาน ต่อมาเมื่อผู้ถูกร้องซึ่งเป็นบุตรของพยาน ประสงค์จะทำงานด้านการเมือง ผู้ถูกร้องและนางรวีพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ ซึ่งเป็นภริยาของผู้ถูกร้อง จึงขายหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ให้กับพยาน โดยพยานได้รับโอนหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด จากผู้ถูกร้องและนางรวีพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ และในวันดังกล่าว มีการทำนิติกรรมการโอนหุ้นที่บ้านของผู้ถูกร้อง โดยนัดหมายเวลากันประมาณ ๑๘.๐๐ นาฬิกา ซึ่งเป็นเวลาที่ทุกคนเลิกงานแล้ว โดยมีนายณัฐนนท์ อภินันท์ ทนายความของพรรคอนาคตใหม่ เป็นผู้จัดทำเอกสารตราสารการโอนหุ้น ซึ่งมาถึงก่อนเพื่อเตรียมงาน และมีนางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม และนางสาวกานต์ฐิตา อ่วมงามขำ พนักงานของบริษัท ไทยซัมมิท โอโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด เป็นผู้ประสานงานกับนายณัฐนนท์ อภินันท์ ซึ่งมาถึงก่อนพยานเล็กน้อย และเป็นพยานลงนามในตราสารโอนหุ้นดังกล่าว เมื่อลงนามในตราสารการโอนหุ้นแล้ว พยานได้ชำระราคาหุ้นให้ผู้ถูกร้อง

- ๑๒ -

ด้วยเช็ค เป็นเงินจำนวน ๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท (เอกสารหมายเลข ๒๗) และชำระราคาหุ้นให้นางรวีพรรณ จรุงเรืองกิจ ด้วยเช็คอีกฉบับหนึ่ง

ต่อมาพยานได้คุยกับนายทวี จรุงสถิตพงศ์ หลานชายของพยานซึ่งเป็นบุตรของพี่ชายที่ถึงแก่กรรม ไปนานแล้ว ซึ่งพยานได้ช่วยเหลือเกื้อกูลมาโดยตลอดว่า ไม่มีผู้ดำเนินงานบริหารบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด เนื่องจากนางรวีพรรณ จรุงเรืองกิจ ต้องดูแลบุตรที่ยังเป็นเด็กเล็กหลายคนจึงไม่มีเวลา บริหารงาน หากจะต้องเลิกบริษัทก็เสียดายเพราะพยานไม่เคยทำธุรกิจขาดทุนจนต้องเลิกบริษัท ต่อมา พยานได้ปรึกษาและตกลงให้นายทวี จรุงสถิตพงศ์ ไปศึกษาการฟื้นฟูบริษัทโดยให้นายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ซึ่งเป็นพี่ชายของนายทวี จรุงสถิตพงศ์ มาดำเนินการร่วมกันด้วย เนื่องจากขณะนั้นได้เลิกจ้างพนักงาน ของบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด ไปหมดแล้ว พยานจึงโอนหุ้นที่รับโอนมาจากผู้ถูกร้องและนางรวีพรรณ จรุงเรืองกิจ ให้แก่นายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ โดยไม่มีค่าตอบแทน เพื่อให้ ทำการฟื้นฟูบริษัทที่อยู่ในภาวะขาดทุนอันมีผลมาจากความนิยมในสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นกระดาษลดน้อยลง หลังจากนั้นอีกสองเดือนต่อมา นายทวี จรุงสถิตพงศ์ ซึ่งจบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ได้เสนอ ผลการศึกษาแนวทางการฟื้นฟูบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด ว่า ถ้าจะดำเนินการต่อไปอาจต้อง ใช้เงินลงทุนเพิ่มอีกหลายล้านบาท พยานจึงตัดสินใจไม่ทำและให้หลานชายทั้งสองโอนหุ้นคืนให้พยาน จากนั้นพยานได้จดทะเบียนเลิกบริษัทไป

๕. นางสาวลาวัลย์ จันทรเกษม เบิกความว่า พยานเป็นพนักงานบริษัท ไทยซัมมิท โอโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป ดูแลสายงานบัญชี ได้ลงนามเป็นพยานในตราสารโอนหุ้น ที่ผู้ถูกร้องโอนหุ้นให้นางสมพร จรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ และลงนามเป็นพยาน ในตราสารโอนหุ้นที่นางสมพร จรุงเรืองกิจ โอนให้นายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ และลงนามเป็นพยานในตราสารโอนหุ้นที่นายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ โอนให้นางสมพร จรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งในการ ประสานงานเพื่อจัดทำตราสารโอนหุ้นแต่ละครั้ง พยานติดต่อประสานงานกับนายพุมพิงค์ พงศ์อเนกกุล ซึ่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายของพรรคอนาคตใหม่ พยานมีความเข้าใจเกี่ยวกับการแจ้งสำเนาบัญชี รายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า เพราะพยานมีหน้าที่ดูแลเรื่องดังกล่าวของ บริษัท ไทยซัมมิท โอโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด ส่วนกรณีของบริษัท วี-ลัก มีเดีย จำกัด นางสมพร

- ๑๓ -

จึงรุ่งเรืองกิจ มอบหมายให้พยานมาดำเนินการ เนื่องจากบริษัทดังกล่าวไม่มีพนักงานดูแลเรื่องนี้แล้ว หลังจากการโอนหุ้นในแต่ละครั้ง พยานได้บันทึกการโอนหุ้นลงในสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นทุกครั้ง แต่ในการแจ้งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พยานดำเนินการเฉพาะกรณีของการโอนหุ้นในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ เท่านั้น เพราะการโอนหุ้นในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ เป็นการโอนหุ้นกันเองภายในครอบครัว จึงไม่ต้องดำเนินการแจ้งเปลี่ยนแปลงสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ในทันที ส่วนกรณีการโอนหุ้นในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ มีการแจ้งทันที เพราะในการประชุมวิสามัญผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ มีการกรรมการบริษัทลาออกจากตำแหน่ง ซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ต้องจดทะเบียนแปลงกรรมการภายใน ๑๔ วัน เมื่อต้องดำเนินการจดทะเบียนแปลงกรรมการบริษัทอยู่แล้ว จึงได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ไปในเวลาเดียวกัน

๖. นางสาวกานต์ฐิตา อ่วมงามขำ เบิกความว่า พยานเป็นพนักงานบริษัท ไทยซัมมิท โอโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด รับผิดชอบด้านงานการเงินซึ่งย่อมต้องทราบเรื่องจำนวนเงินที่ใช้ในการโอนหุ้น และกำหนดการจ่ายเงิน ในช่วงปลายปี ๒๕๖๑ พยานได้รับแจ้งจากนางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ว่า จะมีการโอนหุ้นของผู้ถูกร้องในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ รวมทั้งหมดสิบลูกว่าบริษัท รวมถึงหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ด้วย โดยกำหนดสถานที่ทำการโอนหุ้นที่บ้านของผู้ถูกร้อง ในวันดังกล่าว พยานไปถึงเวลาประมาณ ๑๗.๐๐ นาฬิกา วันนั้นมีนายณัฐนนท์ อภินันท์ เป็นทนายความผู้จัดทำตราสารโอนหุ้น พยานได้ลงนามเป็นพยานในตราสารโอนหุ้นที่ผู้ถูกร้องโอนหุ้นให้นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ และเป็นพยานลงนามในตราสารโอนหุ้นที่นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ โอนให้นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ที่บ้านของนางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นการโอนหุ้นแบบไม่มีค่าตอบแทน และตราสารโอนหุ้นที่นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ นายปิติ จรุงสถิตพงศ์ นายอรรถ วงศ์งามนิจ นายณรงค์ศักดิ์ โอปิลันธน์ และนางกมลฉัตร จึงรุ่งเรืองกิจ โอนหุ้นให้นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ที่บ้านของนางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ในส่วนที่นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ โอนให้นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ เป็นการโอนโดยไม่มีค่าตอบแทน ส่วนการโอนรายอื่นมีค่าตอบแทน

- ๑๔ -

๗. นางรวีพรรณ จีรุงเรืองกิจ เบิกความว่า พยานเป็นภริยาของผู้ถูกร้อง ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ มีนัดโอนหุ้นที่บ้านของผู้ถูกร้อง เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ในวันดังกล่าวพยานอยู่ที่บ้านทั้งวัน ซึ่งในเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา นายณัฐนนท์ อภินันท์ ทนายความผู้จัดทำตราสารโอนหุ้น เดินทางมาถึง แล้วไปเตรียมเอกสารในห้องทำงานที่ใช้เป็นสถานที่ทำการโอนหุ้น ผู้ถูกร้องมาถึงก่อนเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา แล้วไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้า หลังจากนั้นนางสมพร จีรุงเรืองกิจ และทีมงานที่ดูแลเรื่องบัญชีและการเงินคือนางสาวลาวัลย์ จันทรเกษม และนางสาวกานต์จิตตา อ่วมงามขำ เดินทางมาถึง ผู้ถูกร้องและพยานได้โอนหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ให้นางสมพร จีรุงเรืองกิจ โดยนางสมพร จีรุงเรืองกิจ ชำระราคาหุ้นด้วยเช็คที่เตรียมมาก่อน โดยส่งจ่ายผู้ถูกร้องหนึ่งฉบับและสั่งจ่ายพยานหนึ่งฉบับ เมื่อพยานได้รับเช็คแล้ว พยานเป็นผู้เก็บเช็คทั้งสองฉบับไว้และไปเรียกเก็บเงินในเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๒ โดยปกติพยานนำเช็คไปเรียกเก็บเงินด้วยตนเองเท่านั้น ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่บุตรคนเล็กเพิ่งคลอด ตอนปลายเดือนกันยายน ๒๕๖๑ พยานยังเป็นแม่ลูกอ่อนส่วนใหญ่ดูแลบุตรที่บ้าน และยังมีบุตรอีกสามคน จึงแทบไม่มีเวลา ประกอบกับเป็นเช็คที่เชื่อถือได้จึงไม่ได้รับรื้อนนำเช็คไปขึ้นเงิน และเหตุที่ล่าช้าไปถึงเดือนพฤษภาคม เพราะหลังจากเดือนมกราคมยุ่งเรื่องบุตร แต่พอช่วงเดือนมีนาคมมีกระแสข่าวเกี่ยวกับการไม่มีการซื้อขายหุ้นจริง ทนายความจึงรวบรวมหลักฐานเพื่อนำไปให้ปากคำกับผู้ร้องในช่วงเดือนเมษายน เมื่อได้รับคืบจึงนำไปเรียกเก็บเงินในเดือนพฤษภาคม

๘. นายปิติ จรุงสถิตพงศ์ เบิกความว่า พยานเป็นหลานของนางสมพร จีรุงเรืองกิจ พยานและน้องชายคือนายทวิ จรุงสถิตพงศ์ ได้รับโอนหุ้นของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด จากนางสมพร จีรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ เป็นการโอนเพื่อให้เข้าไปบริหารกิจการ ต่อมาเมื่อมีการประชุมผู้ถือหุ้น ในวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒ มีการพูดคุยเรื่องแผนดำเนินการทางธุรกิจซึ่งมีการเสนอให้นางสมพร จีรุงเรืองกิจ ลงทุนเพิ่มอีกหลายล้านบาท แต่นางสมพร จีรุงเรืองกิจ ไม่เห็นด้วย และขอให้โอนหุ้นคืน พยานจึงโอนหุ้นคืนให้นางสมพร จีรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ การโอนหุ้นทั้งสองครั้งทำที่บ้านนางสมพร จีรุงเรืองกิจ โดยพยานเดินทางไปพร้อมกับนายทวิ จรุงสถิตพงศ์ พยานจำชื่อทนายความที่ทำตราสารโอนหุ้นไม่ได้และไม่ได้สนใจว่าใครเป็นผู้จัดเตรียมเอกสาร จำได้แต่เพียงว่ามีพนักงานของบริษัท ไทยซัมมิท โอโตพาร์ท อินดัสตรี จำกัด อยู่ด้วย แต่ไม่ทราบชื่อสำหรับการโอนหุ้นทั้งสองครั้งนั้นไม่มีการชำระค่าตอบแทน

- ๑๕ -

๙. นายทวี จรุงสถิตพงศ์ เบิกความว่า พยานเป็นหลานที่นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือมาโดยตลอด โดยทำงานกับนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ มาตั้งแต่เรียนจบ จากต่างประเทศ ในบางบริษัทนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ก็ให้พยานเป็นผู้ถือหุ้นโดยพยานลงทุน ด้วยแรงงาน ส่วนนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ เป็นผู้ลงทุนด้วยเงิน พยานจบการศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ ปรากฏตามปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และสำเนาระเบียนแสดงผลการศึกษา (เอกสาร หมาย ถ ๗๑) ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ได้โอนหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ให้แก่พยานและพี่ชายคือนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ เพื่อให้หาแนวทางฟื้นฟูธุรกิจ เมื่อพยานรับโอนหุ้น มาแล้วได้จัดทำการวิเคราะห์การนำบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด กลับมาเริ่มธุรกิจใหม่ ตามบทวิเคราะห์ โดยนายทวี จรุงสถิตพงศ์ (เอกสารหมาย ถ ๖๖/๑ ถึง ถ ๖๖/๖) แล้วถือโอกาสที่มีการประชุม ผู้ถือหุ้นนำเสนอแผนการฟื้นฟูธุรกิจให้นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ทราบ แต่เนื่องจากต้องมีการลงทุนเพิ่ม ตามเอกสารประมาณการรายรับ - รายจ่าย สำหรับโครงการ วี-ลัค มีเดีย (เอกสารหมาย ถ ๖๗/๑ ถึง ถ ๖๗/๖๐) นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ไม่ตกลงและให้โอนหุ้นคืนเพื่อดำเนินการเลิกบริษัท พยานจึงได้โอนหุ้นคืนเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ในวันนั้นพยานได้เดินทางไปถึงบ้านนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ พร้อมกับนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ในเวลาประมาณ ๑๙.๐๐ นาฬิกา เมื่อไปถึงได้พบกับ ทนายความ ทีมเจ้าหน้าที่บัญชี และนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ เมื่อพูดคุยสักครู่แล้วพยานลงนาม ในเอกสารแล้ว พยานก็เดินทางกลับ โดยไม่ได้มีการชำระราคาหุ้นกันแต่อย่างใด

๑๐. นายพิพัฒน์พงษ์ รุจิตานนท์ เบิกความว่า พยานเป็นทนายความโนตารีในสำนักงาน กฎหมายพรรคอนาคตใหม่ เป็นผู้จัดทำเอกสารการโอนหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ของนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ ให้แก่นายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ และเอกสารการโอนหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ของนายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ให้แก่นางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ การโอนหุ้นทั้งหมดทำขึ้น ที่บ้านนางสมพร จรุงรุ่งเรืองกิจ โดยไม่มีการชำระราคาหุ้น มีนางสาวลาวัลย์ จันท์เกษม และ นางสาวกานต์จิตา อ่วมงามขำ ลงนามเป็นพยานในตราสารโอนหุ้น สำหรับการโอนหุ้นในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ นั้น เมื่อนายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ลงนามในตราสาร

- ๑๖ -

โอนหุ้นแล้วทั้งสองคนก็ได้เดินทางกลับ หลังจากนั้นพยานได้มีการทำตราสารโอนหุ้นให้แก่ผู้ถือหุ้นอีกสามคน

ผู้ร้องยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดี มีสาระสำคัญเพิ่มเติมจากคำร้อง สรุปได้ว่า บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด เป็นผู้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ ตามวัตถุประสงค์ของบริษัท ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ แบบนำส่งงบการเงิน (แบบ ส.บช. ๓) ของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ระบุว่ามิรายได้จากการขายนิตยสารและการให้บริการโฆษณา และยังไม่มีการจดทะเบียนเลิกบริษัทและจดทะเบียนเสร็จการชำระบัญชี คำเบิกความของนางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ต่อศาลว่า มีการชำระค่าหุ้นด้วยเช็คให้แก่ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นบุตร แต่การโอนหุ้นให้แก่นายทวี จรุงสถิตพงศ์ และนายปิติ จรุงสถิตพงศ์ ซึ่งเป็นหลานชายกลับไม่มีการชำระราคาหุ้น นอกจากนี้ นางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม ผู้จัดการทั่วไป ดูแลสายงานบัญชี ยังได้เบิกความต่อศาลว่าในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ มีการโอนหุ้นหลายบริษัท แต่บางบริษัทยังไม่มีการชำระค่าหุ้นในวันนั้น โดยชำระภายหลังจากนั้นเป็นเวลาหลายเดือน ซึ่งแตกต่างจากกรณีของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด นอกจากนี้ ยังมีการเรียกเก็บเงินตามเช็คล่าช้าอีกด้วย จึงไม่น่าเชื่อว่านางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ได้ชำระราคาหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องจริง

ผู้ถูกร้องยื่นคำแถลงการณ์ปิดคดี มีสาระสำคัญเพิ่มเติมจากคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา สรุปได้ว่า บทบัญญัติรัฐธรรมนูญที่ห้ามผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ เนื่องจากไม่ต้องการให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแทรกแซง ครอบงำ หรือบงการสื่อมวลชนได้ เพราะจะสร้างความได้เปรียบเสียเปรียบในทางการเมืองและขัดต่อหลักเสรีภาพของสื่อมวลชน ดังนั้น การที่บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด เป็นเพียงผู้รับจ้างผลิตผลงานตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง มิใช่ผู้เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะให้เป็นที่รับรู้ทั่วไปของประชาชน จึงมิใช่กิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใดตามเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญมุ่งหมายให้หมายถึงสื่อมวลชนในทำนองเดียวกับหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ สถานีโทรทัศน์ช่อง ๓ สถานีโทรทัศน์ช่อง ๗ สถานีโทรทัศน์ช่อง MCOT สถานีโทรทัศน์ช่องเนชั่น เป็นต้น

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้อง คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และเอกสารประกอบ รวมทั้งการไต่สวนพยานและคำแถลงการณ์ปิดคดีของคู่กรณีแล้ว คดีมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้

- ๑๗ -

จึงกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้อง สิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) หรือไม่ และนับแต่เมื่อใด

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๒ ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒ มีประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง กำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและสถานที่ที่พรรคการเมืองจะส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ และกำหนดให้พรรคการเมืองที่ประสงค์จะส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อต่อผู้ร้องตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พรรคอนาคตใหม่ได้ยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งมีรายชื่อของผู้ถูกร้องอยู่ในลำดับที่ ๑ ต่อมาวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ผู้ร้องได้ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยปรากฏชื่อผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคอนาคตใหม่ แต่ผู้ถูกร้องถือหุ้นในบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ซึ่งเดิมชื่อบริษัท โซลิต มีเดีย (ประเทศไทย) จำกัด จำนวน ๖๗๕,๐๐๐ หุ้น เลขหมายของหุ้น ตั้งแต่หมายเลข ๑๓๕๐๐๐๑ ถึงหมายเลข ๒๐๒๕๐๐๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ โดยรับโอนหุ้นมาจากนางสมพร จรุงเรืองกิจ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้แจ้งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ปรากฏชื่อนางสมพร จรุงเรืองกิจ เป็นผู้ถือหุ้นหมายเลขหุ้นดังกล่าว ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙๘ ซึ่งมาตรา ๙๘ (๓) บัญญัติให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น จึงมีมูลกรณีที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้นำลักษณะต้องห้ามของผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาใช้เป็นเหตุแห่งการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) ด้วย ทั้งนี้

เพื่อมิให้ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ อาศัยความได้เปรียบจากการเป็นเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์หรือเป็นโทษแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง และเพื่อเป็นการป้องกันการใช้อำนาจครอบงำสื่อมวลชนอันจะทำให้สื่อมวลชนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นกลาง

ข้อที่ผู้ถูกร้องโต้แย้งประการแรกว่า กระบวนการไต่สวนและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญของผู้ร้องไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสี่ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการการเลือกตั้งมีหน้าที่และอำนาจในการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญในกรณีที่เห็นว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีเหตุสิ้นสุดลงตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งก็ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖๓/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๘๘ (๓) และได้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ การยื่นคำร้องของผู้ร้องจึงชอบด้วยรัฐธรรมนูญแล้ว

ข้อที่ผู้ถูกร้องโต้แย้งประการที่สองว่า บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด มิได้ประกอบกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชน นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติจัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีเจตนารมณ์เพื่อวางหลักเกณฑ์ในการจัดแจ้งการพิมพ์เป็นหลักฐานให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของประชาชนที่ได้รับความเสียหายในการฟ้องร้องดำเนินคดีในกรณีที่บุคคลดังกล่าวกระทำความผิดกฎหมายอันเนื่องมาจากเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์ โดยมาตรา ๔ ได้นิยามความหมายคำว่า “หนังสือพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ซึ่งมีชื่อจำหน่ายเช่นเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงนิตยสารวารสาร สิ่งพิมพ์ที่เรียกชื่ออย่างอื่นทำนองเดียวกัน และในมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “หนังสือพิมพ์ซึ่งพิมพ์ขึ้นภายในราชอาณาจักรต้องจัดแจ้งการพิมพ์ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้” และมาตรา ๑๘ บัญญัติว่า “ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์ผู้ใดเลิกเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์ ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบเพื่อยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงรายการในหลักฐานการจัดแจ้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกเป็นผู้พิมพ์

- ๑๙ -

ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์” ข้อเท็จจริงปรากฏจากเอกสารในสำนวนว่า บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ซึ่งเดิมชื่อบริษัท โซลิต มีเดีย (ประเทศไทย) จำกัด ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ โดยมีวัตถุประสงค์ ข้อ ๒๓ ประกอบกิจการออกหนังสือพิมพ์ โรงพิมพ์ รับพิมพ์หนังสือ พิมพ์หนังสือจำหน่าย ข้อ ๒๕ ประกอบกิจการโฆษณา ด้วยสื่อการโฆษณาทุกอย่าง เช่น โฆษณาในหนังสือพิมพ์ แผ่นป้ายโฆษณา สิ่งพิมพ์ ใบปลิว กระจายเสียงผ่านสื่อทางวิทยุ โทรทัศน์ โทรเลข เคเบิลทีวี โทรสาร การสื่อสารด้วยระบบดาวเทียม และสื่ออื่นใด (เอกสารหมายเลข ร ๗/๓) และแบบแสดงรายการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของห้างหุ้นส่วนบริษัท (แบบ สสช.๑) ระบุว่าประกอบกิจการออกหนังสือพิมพ์ โรงพิมพ์ รับพิมพ์หนังสือ พิมพ์หนังสือจำหน่าย (เอกสารหมายเลข ร ๘) และบริษัท โซลิต มีเดีย (ประเทศไทย) จำกัด ได้ยื่นจดแจ้งการพิมพ์ ตามพระราชบัญญัติแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑ ตามเอกสารหนังสือสำคัญแสดงการแจ้งการพิมพ์ เลขทะเบียนที่ สสช ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และเลขทะเบียนที่ สสช ๒๒๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งปรากฏตามสำเนาหนังสือของสำนักหอสมุดแห่งชาติที่ วธ ๐๔๒๕/๒๐๖๔ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๒ (เอกสารหมายเลข ศ ๒๐/๑) นอกจากนี้แบบนำเสนองบการเงิน (แบบ ส.บข. ๓) ที่บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ยื่นต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ในรอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๐ และวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ (เอกสารหมายเลข ศ ๔/๑ ศ ๕/๑ และ ศ ๖/๑) ก็ระบุว่าบริษัทมีรายได้จากการให้บริการโฆษณา ประกอบกับไม่ปรากฏหลักฐานว่าบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้แจ้งยกเลิกเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการ ตามพระราชบัญญัติแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ ก่อนวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่พรรคอนาคตใหม่ได้จัดส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อต่อผู้ร้องโดยมีชื่อผู้ถูกร้องอยู่ในรายชื่อลำดับที่ ๑ แม้ผู้ถูกร้องจะอ้างว่าบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้หยุดกิจการโดยยุติการผลิตนิตยสารและเลิกจ้างพนักงานบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ เป็นต้นมา รวมทั้งได้แจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงของนายจ้างต่อสำนักงานประกันสังคมเรื่องหยุดกิจการชั่วคราวในวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๒ ก็ตาม แต่บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ก็ยังสามารถประกอบกิจการเมื่อใดก็ได้ ตราบที่ยังมิได้จดทะเบียนเลิกบริษัทและแจ้งยกเลิกเป็นผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการหรือเจ้าของกิจการ

- ๒๐ -

ดังนั้น บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด จึงยังคงเป็นบริษัทที่ประกอบกิจการสื่อมวลชนอยู่ในวันที่
พรรคอนาคตใหม่ได้จัดส่งบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ
ต่อผู้ร้องโดยมีชื่อผู้ถูกร้องอยู่ในรายชื่อลำดับที่ ๑

สำหรับข้อโต้แย้งของผู้ถูกร้องประการที่สามว่า ในวันสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
แบบบัญชีรายชื่อของพรรคอนาคตใหม่ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องมิได้เป็นผู้ถือหุ้น
ในบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด เพราะได้ออนหุ้นทั้งหมดให้แก่นางสมพร จรุงเรืองกิจ ซึ่งเป็นมารดา
ของผู้ถูกร้องไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ นั้น เห็นว่า จากพยานเอกสารที่ได้จากการไต่สวน
ได้แก่ สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ซึ่งบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้ยื่นต่อ
นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่
๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ (เอกสารหมายเลข ร ๑๐/๑๐ ถึง ร ๑๐/๑๒) และเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม
๒๕๖๒ (เอกสารหมายเลข ร ๑๐/๒๕ ถึง ร ๑๐/๒๗) ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องถือหุ้นของบริษัทดังกล่าว
หมายเลขหุ้น ๑๓๕๐๐๐๑ ถึงหมายเลขหุ้น ๒๐๒๕๐๐๐ จำนวน ๖๗๕,๐๐๐ หุ้น ตั้งแต่วันที่
๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ จึงมีการส่งสำเนาบัญชีรายชื่อ
ผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ระบุหุ้นหมายเลขดังกล่าวว่านางสมพร จรุงเรืองกิจ เป็นผู้ถือหุ้น ผู้ถูกร้อง
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่าตนได้ออนหุ้นของบริษัทดังกล่าวให้แก่นางสมพร จรุงเรืองกิจ ไปในวันที่
๘ มกราคม ๒๕๖๒ ปรากฏตามตราสารการโอนหุ้น (เอกสารหมายเลข ถ ๒๖/๒) โดยมีลายมือชื่อ
ของนางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม และนางสาวกานต์จิตตา อ่วมงามขำ เป็นพยาน ตามที่ประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๙ กำหนด และมีการจ่ายค่าตอบแทนในการโอนหุ้นดังกล่าว
เป็นจำนวนเงิน ๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท ปรากฏตามสำเนาเช็คของธนาคารกรุงศรีอยุธยา เลขที่
H ๑๑๓๐๙๙๕๕ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ สั่งจ่ายชื่อผู้ถูกร้อง (เอกสารหมายเลข ถ ๒๗) ต่อมา
มีการโอนหุ้นจำนวนดังกล่าวให้แก่นายทวี จรุงสถิตพงศ์ เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ และนายทวี
จรุงสถิตพงศ์ โอนคืนให้นางสมพร จรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ โดยไม่มีค่าตอบแทน
ในการโอน

ข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏจากพยานหลักฐานดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดข้อเคลือบแคลงขึ้นว่า ผู้ถูกร้อง
ได้ออนหุ้นของผู้ถูกร้องจำนวนดังกล่าวไปให้นางสมพร จรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒

- ๒๑ -

จริงหรือไม่ กล่าวคือ ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้ถือหุ้น บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้มีหนังสือส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยเร็วเป็นปกติทุกครั้ง ดังเห็นได้จากหนังสือบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ในวันประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ หนังสือบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ในวันประชุมวิสามัญ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการโอนหุ้นของนางสมพร จรุงเรืองกิจ ให้กับผู้ถูกร้อง และหนังสือบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) โดยคัดจากสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นเมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ แต่การโอนหุ้นของผู้ถูกร้องให้แก่นางสมพร จรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ กลับไม่ปรากฏการส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ที่มีการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ทั้งที่การส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ดังกล่าวจะเป็นหลักฐานที่สำคัญหากผู้ถูกร้องมีความประสงค์เข้าสู่การเมือง การที่ไม่มีการส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท กรุงเทพมหานครจึงเป็นการผิดปกวิสัยที่เคยปฏิบัติมาทั้ง ๆ ที่การโอนหุ้นครั้งนี้มีความสำคัญต่อการเข้าดำรงตำแหน่งทางการเมืองของผู้ถูกร้องอย่างยิ่ง เพราะถ้ามิได้โอนไปก่อนวันที่ผู้ถูกร้องสมัครรับเลือกตั้งย่อมจะทำให้ผู้ถูกร้องมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) แม้ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและเบิกความเป็นพยานต่อศาลให้เหตุผลในการไม่ส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครทันทีหลังจากที่มีการโอนหุ้นดังกล่าวว่า บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้เลิกจ้างพนักงานบริษัทไปแล้วทั้งหมดตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ จึงไม่มีนักบัญชีที่คอยดำเนินการติดตามจัดการเอกสารทางทะเบียนดังเช่นตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา ประกอบกับการโอนหุ้นในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ เป็นการโอนหุ้นภายในครอบครัว จรุงเรืองกิจ แต่คำชี้แจงดังกล่าวขัดแย้งกับคำเบิกความของนางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม พยานบุคคลที่ว่าตนสามารถทำได้ ถ้ามีคำสั่งให้ทำ ซึ่งนางสาวลาวัลย์ จันทร์เกษม เป็นเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการเกี่ยวกับการแจ้งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) และเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ดำเนินการเกี่ยวกับสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) เมื่อวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ด้วย ประกอบกับ

- ๒๒ -

ในทางปฏิบัติการยื่นสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) นั้น สามารถมอบหมายให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนได้ และการยื่นเอกสารดังกล่าวสามารถกระทำได้โดยไม่มีคามยุ่งยากแต่ประการใด เพราะบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ใช้วิธีการส่งสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) งบดุลประจำปี ต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานครทางอิเล็กทรอนิกส์มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ จนถึงปี ๒๕๖๑

ผู้ถูกร้องอ้างว่านางสมพร จรุงเรืองกิจ ได้ชำระเงินค่าหุ้นให้แก่ผู้ถูกร้องด้วยเช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขานนบางนา-ตราด (เซ็นทรัลซิตี) ชีตคร่อมผู้ถือ (A/C PAYEE ONLY) เลขที่เช็ค ๑๑๓๐๙๕๕๕๙ ฉบับลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ สั่งจ่าย “นายธนาธร จรุงเรืองกิจ” เป็นจำนวนเงิน ๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งปรากฏว่ามีการนำฝากเข้าบัญชีวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ (เอกสารหมาย ถ ๒๗ และ ถ ๒๘) ซึ่งตรงกับวันที่ผู้ร้องได้ส่งคำร้องคดีนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย และเป็นระยะเวลาจนถึง ๑๒๘ วัน หลังจากวันที่ระบุในเช็ค ทั้งที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเช็คคือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๙๙๐ ให้ผู้ทรงเช็คมีหน้าที่ต้องนำเช็คไปยื่นต่อธนาคารตามเช็คเพื่อให้มีการใช้เงินภายในระยะเวลาหนึ่งเดือน หากเป็นเช็คที่ออกในเมืองเดียวกันกับเมืองที่ธนาคารตามเช็คที่มีหน้าที่จ่ายเงินตั้งอยู่ หรือภายในระยะเวลา ๓ เดือนหากเป็นเช็คที่ออกต่างเมือง กล่าวคือ สถานที่ที่ออกเช็คและธนาคารตามเช็คอยู่คนละจังหวัดกัน โดยในคดีนี้ธนาคารตามเช็คที่มีหน้าที่จ่ายเงิน คือ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขานนบางนา-ตราด (เซ็นทรัลซิตี) อยู่ในกรุงเทพมหานคร และเมื่อไม่ระบุสถานที่ออกเช็ค ต้องถือว่าออกเช็ค ณ ภูมิลำเนาของผู้สั่งจ่าย คือ นางสมพร จรุงเรืองกิจ ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงมีหน้าที่นำเช็คดังกล่าวไปเรียกเก็บเงินภายในวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ แม้ผู้ถูกร้องอ้างว่ามีการนำเช็คเรียกเก็บเงินล่าช้า เช่นนี้เป็นประจำ แต่เมื่อตรวจสอบรายละเอียดย้อนหลังไป ๓ ปี พบว่า การเรียกเก็บเงินตามเช็คจำนวนตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไประหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒ นั้น มีการเรียกเก็บเงินตามเช็คหลังจากวันที่ลงในเช็คประมาณ ๔๒ ถึง ๔๕ วัน กล่าวคือ เช็คลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มี ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๑ จำนวน ๓,๓๖๑,๐๓๗.๕๐ บาท ฉบับที่ ๒ จำนวน ๕,๒๔๖,๒๓๗.๕๐ บาท และ ฉบับที่ ๓ จำนวน ๕,๓๐๖,๒๓๗.๕๐ บาท เช็คทั้งสามฉบับนำไปเรียกเก็บเงินวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ส่วนเช็คลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๒,๖๔๓,๗๕๐.๐๐ บาท นำไปเรียกเก็บเงิน

- ๒๓ -

วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๐ ดังนั้นเช็คทั้งสี่ฉบับนำไปเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีใช้เวลาอย่างมาก ๔๒ วัน และเช็คลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ มี ๑ ฉบับ จำนวน ๓,๓๒๖,๒๓๗.๕๐ บาท นำไปเรียกเก็บเงิน วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐ ใช้เวลา ๔๒ วัน และเช็คลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ มี ๑ ฉบับ จำนวน ๒,๓๓๖,๑๙๒.๐๐ บาท นำไปเรียกเก็บเงินวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๑ ใช้เวลา ๔๕ วัน แต่ในการเรียกเก็บเงินตามเช็คฉบับลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ กลับใช้เวลาถึง ๑๒๘ วัน แม้จะมีเช็ค ฉบับลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๙ ใช้เวล่านำฝากเข้าบัญชี ๙๘ วัน ก็ตาม แต่เป็นเช็คที่มียอดเงินเพียง ๒๗,๐๐๐ บาท เท่านั้น จึงแสดงให้เห็นว่าการนำเช็คชำระราคาหุ้นฉบับลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ ไปเรียกเก็บเงินจากธนาคารมีความล่าช้าผิดแผกแตกต่างจากที่ผ่านมา ซึ่งนางรวิพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ ภริยาของผู้ถูกร้อง เบิกความว่าช่วงนั้นตนไม่สะดวกที่จะนำเช็คไปเรียกเก็บเงินเนื่องจากต้องดูแลบุตร ซึ่งยังเป็นเด็กทารก และเป็นเช็คที่มีความน่าเชื่อถือ นอกจากนั้นในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๒ มีข่าวว่า ผู้ถูกร้องถูกกล่าวหาว่าไม่ได้มีการซื้อขายหุ้นกันจริง ทนายความจึงรวบรวมพยานหลักฐานรวมทั้งเช็ค เพื่อนำไปให้ปากคำกับผู้ร้องในเดือนเมษายน และได้รับเช็คกลับคืนมาในเดือนพฤษภาคม คำเบิกความ ดังกล่าวมีความขัดแย้งกับหนังสือของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ที่ชี้แจงต่อเลขาธิการ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง ขอชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐาน ซึ่งส่งสำเนาเช็คให้ผู้ร้อง เท่านั้น มิได้จัดส่งต้นฉบับเช็คให้กับผู้ร้องแต่อย่างใด (ปรากฏตามเอกสารหมายเลข ๙/๕๗ และ ๑๕/๙) ซึ่งแสดงให้เห็นว่านางรวิพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ สามารถนำเช็คฝากเข้าบัญชีได้ตั้งแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๒ แล้ว ข้ออ้างเรื่องการไม่นำเช็คไปขึ้นตามทางปฏิบัติปกติจึงไม่มีน้ำหนักให้เชื่อถือได้ เนื่องจากเป็นเช็คชนิดระบุชื่อผู้ถูกร้องเป็นผู้รับเงินและชื่คร่อม (A/C PAYEE ONLY) ซึ่งต้องนำเข้าบัญชี ธนาคารในชื่อผู้ถูกร้องเท่านั้น และไม่สามารถสลับหลังโอนให้ผู้อื่นได้ นอกจากนั้นการนำเช็คไปขึ้นเงิน ก็ไม่จำเป็นต้องดำเนินการด้วยตนเอง อาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นไปดำเนินการแทนตนได้ ดังนั้น ผู้ถูกร้องซึ่งเป็นผู้ทรงเช็คในฐานะผู้รับเงินสามารถมอบอำนาจให้บุคคลใดไปดำเนินการแทนได้ มิใช่เฉพาะ นางรวิพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ เพียงคนเดียวเท่านั้น เพราะนางรวิพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ ก็มีใช้ผู้รับเงิน ตามเช็คนั้น โดยต้องได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกร้องเช่นเดียวกัน นางรวิพรรณ จึงรุ่งเรืองกิจ จึงไม่จำเป็นต้องนำเช็คไปเรียกเก็บเงินด้วยตนเองและไม่ต้องรอเวลาถึง ๔ เดือนเศษ

- ๒๔ -

สำหรับการโอนหุ้นที่นางสมพร จรุงเรืองกิจ ได้โอนหุ้นของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ หมายเลขหุ้น ๑๓๕๐๐๐๑ ถึงหมายเลขหุ้น ๒๐๒๕๐๐๐ จำนวน ๖๗๕,๐๐๐ หุ้น ซึ่งเป็นหุ้นหมายเลขเดิมของผู้ถูกร้อง ให้แก่นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ หลานชายของนางสมพร จรุงเรืองกิจ (เอกสารหมายเลข ๓๓๗/๒) และต่อมาในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ ได้โอนหุ้นหมายเลขดังกล่าวกลับคืนไปยังนางสมพร จรุงเรืองกิจ (เอกสารหมายเลข ๔๐/๒) นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนปรากฏว่าการโอนหุ้นให้และการโอนหุ้นคืนดังกล่าวไม่มีค่าตอบแทนโดยอ้างความสัมพันธ์ในทางเครือญาติ ซึ่งย้อนแย้งและแตกต่างจากการโอนหุ้นระหว่างนางสมพร จรุงเรืองกิจ กับผู้ถูกร้องซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นมารดากับบุตรกลับมีค่าตอบแทน แม้นางสมพร จรุงเรืองกิจ จะเบิกความว่า ต้องการให้นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ มาแก้ปัญหาหรือฟื้นฟูบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ก็ตาม แต่การโอนหุ้นให้แก่นันโดยไม่มีค่าตอบแทน ย่อมทำให้ไม่สามารถที่จะตรวจสอบได้ว่าได้มีการโอนหุ้นกันจริงหรือไม่ คงมีเพียงพยานเอกสารที่ใช้อ้างคือตราสารโอนหุ้นและสมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นและใบหุ้นซึ่งล้วนแต่เป็นเอกสารที่บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด สามารถจัดทำขึ้นเองได้ในภายหลัง ประกอบกับการที่นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ ได้โอนหุ้นดังกล่าวกลับคืนให้นางสมพร จรุงเรืองกิจ ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากได้รับโอนหุ้นไปเพียงสองเดือนกว่า โดยนางสมพร จรุงเรืองกิจ เบิกความว่า นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ ได้ทำการศึกษาแล้วต้องใช้เงินลงทุนเพิ่มอีกหลายล้านบาท ตนจึงมีความประสงค์จะปิดบริษัท และให้นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ โอนหุ้นกลับคืนไปยังนางสมพร จรุงเรืองกิจ ซึ่งข้อเท็จจริงในส่วนนี้ย่อมขัดกับปกติวิสัยของนักลงทุนทั่วไปที่มีความประสงค์จะฟื้นฟูบริษัทที่ต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาพอสมควรและต้องลงมือทำงานตามแผนธุรกิจที่ศึกษาเสียก่อน อีกทั้งการโอนหุ้นที่มีมูลค่าสูงให้นายทวิ จรุงสถิตพงศ์ ซึ่งเป็นหลานชายของนางสมพร จรุงเรืองกิจ โดยนางสมพร จรุงเรืองกิจ กล่าวอ้างว่าต้องการอุปถัมภ์หลานชาย ก็ขัดแย้งกับการที่ให้หลานชายโอนหุ้นกลับคืนมาภายในระยะเวลาสองเดือนเศษโดยไม่ได้ให้สิทธิประโยชน์ใดเป็นการตอบแทน ประกอบกับเมื่อพิจารณาจำนวนเงินที่ต้องลงทุนเพิ่มหากเทียบกับฐานะทางเศรษฐกิจของนางสมพร จรุงเรืองกิจ แล้ว ถือว่าเป็นเงินจำนวนเพียงเล็กน้อย ซึ่งขัดแย้งกับที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่าบริษัทมียอดหนี้ของลูกหนี้และสิทธิเรียกร้องประมาณ ๑๑ ล้านบาท แต่ตามแบบนำเสนองบการเงิน (แบบ ส.บ.ข. ๓) รอบปีบัญชีสิ้นสุดวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ ที่นำเสนอนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร แจ้งว่ามีลูกหนี้การค้า

- ๒๕ -

และลูกหนี้อื่นเพียง ๒,๘๗๕,๘๑๘.๓๔ บาท (สองล้านแปดแสนเจ็ดหมื่นห้าพันแปดร้อยสิบแปดบาท สามสิบสี่สตางค์) (เอกสารหมายเลข ศ ๖/๔) จำนวนเงินดังกล่าวที่มีจำนวนไม่ตรงกันประกอบกับหนี้ที่มีจำนวนไม่มากเช่นนี้ การทวงถามหนี้ก็ดีหรือการวิเคราะห์ว่าบริษัทจะดำเนินต่อไปหรือไม่อย่างไร บริษัทสามารถใช้ทนายความหรือบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญทางธุรกิจให้ดำเนินการได้ ทั้งการดูแลกิจการในครอบครัวสามารถให้บุคคลใดเข้ามาดูแลโดยไม่ต้องโอนหุ้นให้ก็ย่อมทำได้ ยิ่งไปกว่านั้นการเป็นเพียงผู้ถือหุ้นไม่ทำให้มีอำนาจในการบริหารจัดการบริษัท ไม่มีอำนาจติดตามหนี้สิน และยิ่งไม่มีสิทธิที่จะบริหารเงินสดแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกร้องกล่าวอ้างว่าได้โอนหุ้นในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ โดยอ้างถึงพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตราสารการโอนหุ้นซึ่งเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันที่มีความใกล้ชิดกับผู้ถูกร้อง ประกอบกับเอกสารการโอนหุ้นของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ซึ่งได้แก่ สำเนาเอกสารหนังสือรับรองการโอนหุ้นของทนายความผู้ทำคำรับรอง ตราสารการโอนหุ้น เช็คส่งจ่ายค่าหุ้น สมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นของบริษัท ต้นข้าวเช็ค และต้นข้าวใบหุ้น ล้วนแล้วแต่เป็นเอกสารที่บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด จัดทำและเก็บรักษาไว้ที่บริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ทั้งสิ้น จึงเป็นการกล่าวอ้างเพียงเพื่อให้เจือสมกับที่ปรากฏหลักฐานในสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น (แบบ บอจ. ๕) ซึ่งบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ได้ยื่นต่อนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ว่านางสมพร จรุงเรืองกิจ รับโอนหุ้นหมายเลขหุ้น ๑๓๕๐๐๐๑ ถึงหมายเลขหุ้น ๒๐๒๕๐๐๐ จำนวน ๖๗๕,๐๐๐ หุ้น กลับคืนมาจากนายทวิ จรุงสถิตพงศ์. (เอกสารหมายเลข ร ๑๐/๒๕ ถึง ร ๑๐/๒๗) เท่านั้น

ส่วนกรณีที่ผู้ถูกร้องชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาว่าได้เดินทางกลับจากการปราศรัยที่อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ กลับมายังบ้านพัก บ้านเลขที่ ๑๕๗ หมู่บ้านเลคไซด์วิลล่า ๒ แขวงดอกไม้ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นบ้านพักของผู้ถูกร้องเพื่อโอนหุ้นของบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ให้แก่นางสมพร จรุงเรืองกิจ นั้น เห็นว่า แม้จะฟังได้ว่าผู้ถูกร้องเดินทางกลับจากจังหวัดบุรีรัมย์มายังบ้านพักที่กรุงเทพมหานครในวันดังกล่าวจริง ข้อเท็จจริงดังกล่าวก็รับฟังได้เพียงว่าผู้ถูกร้องอยู่ที่กรุงเทพมหานครในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ เท่านั้น ไม่ได้หมายความว่า มีการโอนหุ้นบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ในวันดังกล่าวจริง การพิจารณาว่ามีการโอนหุ้นในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ จริงหรือไม่จึงต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานอื่น ๆ ประกอบพฤติการณ์ทั้งปวงแห่งคดี

- ๒๖ -

คดีนี้ แม้ผู้ถูกร้องจะมีพยานหลักฐานมาแสดงว่า ผู้ถูกร้องโอนหุ้นให้นางสมพร จึงรุ่งเรืองกิจ ในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ และแม้ผู้ถูกร้องจะได้ประโยชน์จากข้อสันนิษฐานจากข้อกฎหมายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๒๙ วรรคสาม ที่บัญญัติว่า “การโอนเช่นนี้จะนำมาใช้แก่บริษัทหรือบุคคลภายนอกไม่ได้ จนกว่าจะได้จัดแจ้งการโอนทั้งชื่อและสำนักของผู้รับโอนนั้น ลงในทะเบียนผู้ถือหุ้น” และมาตรา ๑๑๔๑ ที่บัญญัติว่า “สมุดทะเบียนผู้ถือหุ้นนั้น ท่านให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นพยานหลักฐานอันถูกต้องในข้อกระทงความบรรดาที่กฎหมายบังคับ หรือให้อำนาจให้อาลงในทะเบียนนั้น” ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากข้อพิรุธหลายจุดหลายประการประกอบกับพยานหลักฐานพฤติเหตุแวดล้อมกรณีที่สอดคล้องกันอย่างแน่นหนาแล้ว ย่อมมีความน่าเชื่อถือได้มากกว่าพยานหลักฐานของผู้ถูกร้อง ข้อเท็จจริงที่ได้จากพฤติการณ์แวดล้อมที่เป็นพิรุธน่าสงสัยหลายประการประกอบกัน มีน้ำหนักหักล้างข้อสันนิษฐานของกฎหมายและพยานหลักฐานของผู้ถูกร้องได้

ดังนั้น ข้อพิรุธที่น่าสงสัยหลายประการดังกล่าวประกอบกับพฤติการณ์ทั้งปวงแห่งคดี จึงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัท วี-ลัค มีเดีย จำกัด ซึ่งประกอบกิจการสื่อมวลชนอยู่ในวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่พรรคอนาคตใหม่ยื่นบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อต่อผู้ร้อง อันเป็นลักษณะต้องห้ามมิให้ผู้ถูกร้องใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘ (๓) ทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓)

ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปมีว่า เมื่อวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) แล้ว สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงนับแต่เมื่อใด

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อได้รับเรื่องไว้พิจารณา หากปรากฏเหตุอันควรสงสัยว่าสมาชิกผู้ถูกร้องมีกรณีตามที่ถูกร้อง ให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้สมาชิกผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ... ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของสมาชิกผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ แต่ไม่กระทบต่อกิจการที่ผู้นั้นได้กระทำไปก่อนพ้นจากตำแหน่ง” บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ถูกศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง

- ๒๗ -

ให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีได้ให้อำนาจแก่ศาลรัฐธรรมนูญที่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจึงต้องสั่งให้ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่นั้น ดังนั้น สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องจึงสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง นับแต่วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

เมื่อสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงทำให้มีตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากกรรมาธิการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อว่างลง ประธานสภาผู้แทนราษฎรต้องประกาศให้ผู้มีชื่ออยู่ในลำดับถัดไปในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้นเลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง (๒) จึงให้ถือว่าวันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงคือ วันที่ศาลรัฐธรรมนูญอ่านคำวินิจฉัยให้แก่คู่กรณีฟังโดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้คำวินิจฉัยของศาลมีผลในวันอ่าน คือ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของผู้ถูกร้องสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๑ (๖) ประกอบมาตรา ๙๘ (๓) นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ วรรคสอง คือ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และให้ถือว่าวันที่ศาลรัฐธรรมนูญอ่านคำวินิจฉัยให้แก่คู่กรณีฟังเป็นวันที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ วรรคหนึ่ง (๒) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้คำวินิจฉัยของศาลมีผลในวันอ่าน คือ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

- ๒๘ -

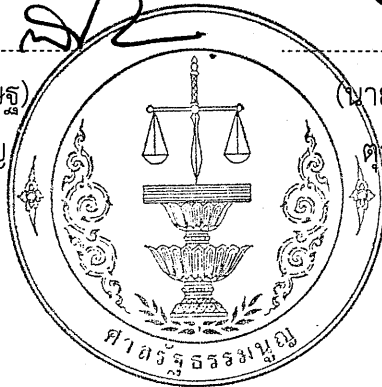
(คำวินิจฉัยที่ ๑๔/๒๕๖๒)

(นายจรยุทธ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังสศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ